23/12/2020

“Η ευτυχία χάθηκε. Γιατί; Διότι ο άνθρωπος έχασε τον Πλάστη του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Το Μήνυμα Χριστουγέννων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά για τη φετινή χρονια 2020, μεταξύ άλλων, αναφέρει: “Αυτή όμως η ευτυχία χάθηκε. Γιατί; Διότι ο άνθρωπος έχασε τον Πλάστη του, τον Θεό του, αφού ο ίδιος έπαυσε να προσβλέπη και να στηρίζεται στην παντοδυναμία και την αγάπη Του. Με την παρακοή και την πτώσι έμεινε στον άνθρωπο η ανάμνησι της ευτυχίας, αλλά και η νοσταλγία της λυτρώσεως. Με την παρακοή και την πτώσι ο άνθρωπος δεν βρήκε την θέωσι και την ευτυχία, αλλά την θόλωσι, την σύγχυσι και την αθλιότητα. Έφθασε σε φοβερά δεινά και κτηνώδεις παραβάσεις. «Άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς» , τονίζει το ιερό Ψαλτήριον. Έτσι οι άνθρωποι προ Χριστού, χωρίς φως και βοήθεια, υπέφεραν, στέναζαν, πονούσαν, έκλαιγαν, ζητούσαν και ποθούσαν την λύτρωσι”.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Εν Ιερά Πόλει Μεσολογγίου τη 9η Δεκεμβρίου 2020
Αριθ. Πρωτ.: 975 ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2020
Π Ο Ι Μ Α Ν Τ Ο Ρ Ι Κ Η Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ
(ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 136)

Ο ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΣΜΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Προς τον ιερόν κλήρον, τις μοναστικές αδελφότητες
και τον ευσεβή λαό της καθ' ημάς θεοσώστου Ιεράς Μητροπόλεως.

Αγαπητοί πατέρες και αδελφοί,

«Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε...» .

Όπως ο έναστρος ουρανός την νύκτα προσελκύει και συγκεντρώνει τα βλέμματα των ανθρώπων, έτσι και ο Σαρκωθείς Θεός μας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, απείρως περισσότερο ελκύει τα βλέμματα όλου του κόσμου από της δημιουργίας μέχρι σήμερα. Ελκύει το ενδιαφέρον των ανθρώπων, την αγάπη η το μίσος τους, την ομολογία η την άρνησί τους.

Ο πρώτος τον οποίον αντίκρυσε με τα μάτια του ο άνθρωπος, ο πρώτος τον οποίον σκέφθηκε με το λογικό του και λάτρευσε με βαθειά ευγνωμοσύνη, ήταν ο Πλάστης του, ο πανάγαθος Θεός. Πανευτυχής ζούσε στον επίγειο παράδεισο της Εδέμ ατενίζοντας και υπακούοντας τον Πλάστη του.

Αυτή όμως η ευτυχία χάθηκε. Γιατί; Διότι ο άνθρωπος έχασε τον Πλάστη του, τον Θεό του, αφού ο ίδιος έπαυσε να προσβλέπη και να στηρίζεται στην παντοδυναμία και την αγάπη Του. Με την παρακοή και την πτώσι έμεινε στον άνθρωπο η ανάμνησι της ευτυχίας, αλλά και η νοσταλγία της λυτρώσεως. Με την παρακοή και την πτώσι ο άνθρωπος δεν βρήκε την θέωσι και την ευτυχία, αλλά την θόλωσι, την σύγχυσι και την αθλιότητα. Έφθασε σε φοβερά δεινά και κτηνώδεις παραβάσεις. «Άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς» , τονίζει το ιερό Ψαλτήριον.

Έτσι οι άνθρωποι προ Χριστού, χωρίς φως και βοήθεια, υπέφεραν, στέναζαν, πονούσαν, έκλαιγαν, ζητούσαν και ποθούσαν την λύτρωσι.

Όποιος μελετάει τα βιβλία των αρχαίων λαών ανατολής και δύσεως, διαπιστώνει ότι από τα πλήθη των ανθρώπων εξερχόνταν κραυγή οδύνης, αλλά και κραυγή νοσταλγίας και ελπίδος. Καταπλήσσεται μάλιστα κανείς όταν μελετά χρησμούς και παραδόσεις των τότε λαών. Ζητούσαν όλοι λυτρωτή και τόνιζαν ότι ο λυτρωτής θα έλθη για να συντρίψει τον «φοβερό όφι» και να ελευθερώση την ανθρωπότητα. Μπορεί οι ειδωλολάτρες να μιλούσαν θολά και αόριστα, όμως όλοι μιλούσαν με προσμονή και λαχτάρα για την έλευσι του ελευθερωτού. Είναι θαυμαστό το ότι οι εξ ανατολών περίμεναν τον λυτρωτή εκ δυσμών, οι δε εκ δυσμών τον περίμεναν από ανατολών. Φανερό ότι συνέκλιναν στην Μέση Ανατολή, στην Βηθλεέμ.

Οι προφήτες μίλησαν πιο καθαρά, συγκεκριμένα και με λεπτομέρειες, για τον ερχόμενο Μεσσία. Παρότι ζούσαν ανάμεσα σε κόσμο καθήμενο «εν σκότει και σκια θανάτου» ἐπειδὴ ἦταν θεοσεβεῖς, θεόληπτοι «ὑπὸ πνεύματος Θεοῦ φερόμενοι» προσέβλεπαν στον ερχόμενο Σωτήρα προφήτευσαν, προανήγγειλαν και προδιέγραψαν το μέγα της ευσεβείας μυστήριον.

«Ιδού η παρθένος εν γαστρί λήψεται και τέξεται υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ» . «Παιδίον εγεννήθη ημίν υιός και εδόθη ημίν... θαυμαστός σύμβουλος, θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης...» προφητεύει ο προφήτης Ησαΐας, οκτακόσια χρόνια προ Χριστού.

Και ο προφήτης Βαρούχ, λέει: «ούτος ο Θεός ημών, ου λογισθήσεται έτερος προς αυτόν, μετά τούτο επί της γης ώφθη και τοις ανθρώποις συνανεστράφη» .

Ο προφήτης Μιχαίας, επτακόσια πενήντα χρόνια πριν από τη γέννησι του Χριστού ως ανθρώπου, προφητεύει ακριβώς την Βηθλεέμ ως τόπο της γεννήσεώς Του: «και συ Βηθλέεμ γη Ιούδα ουδαμώς ελαχίστη ει εν τοις ηγεμόσιν Ιούδα... εκ σου εξελεύσεται ηγούμενος όστις ποιμανεί τον λαόν μου» .

Σε όλη την προ Χριστού εποχή, όλων τα βλέμματα, έστω και με διαφορετικό τρόπο, προσέβλεπαν στον ερχόμενο Λυτρωτή. Όλοι ζούσαν με την προσδοκία, με την νοσταλγία του ερχομού Του.

Η νοσταλγία και η προσδοκία έγιναν πραγματικότητα. «Ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου εξαπέστειλε ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός» .

Οι άνθρωποι της Καινής Διαθήκης δεν τον προσμένουν δεν τον προφητεύουν, τον έχουν ήδη ανάμεσά τους τον Λυτρωτή.

Πως όμως τον δέχθηκαν; Ο προφήτης Συμεών ο Θεοδόχος είπε στην Παναγία μας κατά την Υπαπαντή του Κυρίου: «ιδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών... και εις σημείον αντιλεγόμενον» . Ο Θεάνθρωπος Χριστός έγινε η πτώσι των απίστων, των μη πεπιστευκότων σ' Αυτόν, έγινε και η ανάστασι, η ζωή, η λύτρωσι, η ευτυχία, η χαρά, η σωτηρία για όσους προσέβλεψαν και υπήκουσαν στο ιερό Ευαγγέλιο.

Το αποδεικνύει η δισχιλιετής εσταυρωμένη ζωή της ορθοδόξου Εκκλησίας. Να αναφέρουμε τους αγίους Αποστόλους; Ήταν οι πρώτοι και άμεσοι μαθητές του Κυρίου. Σ' αυτούς ανέθεσε ο Χριστός μετά την Ανάστασί Του, να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, το Μήνυμα της Αναστάσεως. Οι άσημοι και αγράμματοι έγιναν οι Απόστολοι, οι οικουμενικοί διδάσκαλοι και οι αναμορφωτές της οικουμένης. Μπορεί κανείς να το αμφισβητήση; «Επόθησαν τον Χριστό και σκύβαλα ηγήσαντο πάντα ίνα Αυτόν κερδήσωσι» . Και ο Κύριος δια των Αποστόλων «παρέσχε τω κόσμω φως, ιάματα, ειρήνη, ζωή, χαρά» .

Να μιλήση κανείς για τους αγίους και θεοφόρους πατέρες, για τους μάρτυρες, τους οσίους και τους νεομάρτυρες; Αλήθεια μπορεί κανείς να αναφέρη, να υποδείξη πιο λαμπρούς, φωτισμένους, καλλιεργημένους, χρήσιμους, ειρηνικούς, πιο χαρούμενους και ευτυχισμένους ανθρώπους στη γη από τους αγίους μας, του Χριστού τους αγίους;

Ανέδειξε κανείς, αγαπητοί, αγίους όπως ανέδειξε ο σαρκωθείς Θεός μας; Δεν αναδεικνύει ο νηπιάσας Κύριος μόνο αγίους, αλλά και κατά χάριν Θεούς. Αυτός «ενηνθρώπησεν ίνα ημείς θεοποιηθώμεν» (έγινε άνθρωπος για να γίνουμε εμείς Θεοί) λέει ο Μέγας Αθανάσιος. Γι' αυτό και ο ιερός Χρυσόστομος πανηγυρίζει λέγοντας: «Θεός επί γης ώφθη (φανερώθηκε). Χαίρομεν τοίνυν και αγαλλιώμεθα». Και συμπληρώνει ο μέγας Θεολόγος Γρηγόριος: «Χριστός γεννάται, δοξάσατε. Χριστός επί γης, υψώθητε. Ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί, αγαλλιάσθω η γη».

Σήμερα, αλλά και πάντοτε, μπορούν να συγκριθούν οι άνθρωποι που ζουν με υπακοή στο ιερό Ευαγγέλιο και τη συνειδητή ζωής της Εκκλησίας μας με τους χωρίς Χριστό και θεία Χάρι ανθρώπους; Θα ήταν άσχημη η κοινωνία μας αν την κατοικούσαν όλο άγιοι άνθρωποι; Δεν θα δημιουργούνταν τα σημερινά προβλήματα της συγχύσεως, της ακαταστασίας, της υποκρισίας, της καταδυναστεύσεως, της τρομοκρατίας, της ανισότητος, της πείνας, της αθλιότητος, αν όλοι οι άνθρωποι προσέβλεπαν στον Σωτήρα της Βηθλεέμ και

ζούσαν ειλικρινά το Ευαγγέλιο.

Σήμερα, στον καιρό της Καινής Διαθήκης, έχουμε και εκείνους τους ανθρώπους, που εγωπαθείς, σκληροί, ανάλγητοι, έξυπνοι, τάχα μόνο για το εγώ τους, αποστράφηκαν τον γεννηθέντα Κύριο, τον μίσησαν, τον πολέμησαν, τον εδίωξαν και τον διώκουν, μαζί με όλους τους γνησίους ακολούθους Του χριστιανούς. Όλοι αυτοί, ποιές αρετές μας παρουσίασαν και μας παρουσιάζουν; Ποιά ωφέλεια και προσφορά θυσίας, ανιδιοτελή, έδωσαν στον λαό του Θεού; Πόσο εστήριξαν και στηρίζουν συνειδητά την ορθοδοξία, την πατρίδα, την αληθινή οικογένεια, τις αιώνιες και αληθινές αξίες, τα ιδανικά; Πόσο τα προσέφεραν όλα αυτά με αγάπη στη δοκιμαζόμενη νεότητα;

Αυτοί που πήραν τα βλέμματά τους από τον Χριστό, που Τον πολέμησαν και Τον πολεμούν, αφανίσθηκαν, χάθηκαν, λησμονήθηκαν όπως ο Ηρώδης, ο Νέρων, ο Διοκλητιανός, ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, αλλά και τόσοι άλλοι πολλοί νεώτεροι.

«Χριστός γεννάται δοξάσατε»!

Για μία φορά ακόμη σήμερα, αγαπητοί, τα Χριστούγεννα μας διακηρύσσουν ότι ο Υιός και Λόγος του Πατρός, ο Ένας της Αγίας Τριάδος, φόρεσε τη σάρκα μας, έφερε το Φως μέσα στον κόσμο, καθάρισε τον κόσμο από την κτηνωδία της προ Χριστού εποχής, αλλά καθάρισε και καθαρίζει την ακαταστασία της καρδιάς μας όταν εμείς προσβλέπουμε με πίστι στην θεότητά Του, στη θεία Του Χάρι.

Ναι, σήμερα, που οι εχθροί του Χριστού μας θέλουν να φέρουν την αθλιότητα της χωρίς Χριστό εποχής, εμείς μην πάρουμε το βλέμμα της καρδιάς μας, την πίστι μας, την αγάπη μας, την υποταγή μας από τον Χριστό και Θεό μας• για να μεταμορφωθούμε και να ζήσουμε εις τον αιώνα. Αμήν.

Με την αγάπη του ταπεινού μας Χριστού,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ